26/03/2019

Архијерејска Литургија у вуковарском Саборном храму

У Недељу Пачисту, 24. марта 2019. године, свету архијерејску Литургију у вуковарском Саборном храму служио је Његово Преосвештенство Епископ осечкопољски и барањски г. Херувим.

Саслуживали су архијерејски намесник вуковарски протојереј-ставрофор Саша Кузмановић, парох вуковарски јереј Вукашин Цветојевић и ђакон Срђан Лукић из Борова Насеља. У својој литургијској беседи Епископ се обратио сабраном народу:

-У име Оца и Сина и Светога Духа! Часни оци, драги народе Божји, нека је благословен данашњи дан љубави и милости Божје! На крају свете службе рекли смо Благодат нека буде са вама... У овој недељи прослављамо Светог Григорија Паламу кроз чији нам је исихастички покрет и откривена тајна

данашњег празника. Благодат Божја, она таворска светлост коју су видели Апостоли, силази на сваког човека. Свети Григорије Палама нам открива тајну мистичког богословља – како се Бог даје овоме свету. Људски ум не може да разуме преображену светлост, али људска душа ако је преображена може кроз општење са самим Богом да осети тајну Божанства. Кроз благодатне енергије које нам се дају кроз Тело и Крв Христову ми општимо са Живим Богом.

Кроз данашње свето Јеванђеље по Марку могли смо чути какву веру као хришћани требамо да имамо. Требамо да имамо веру која ће нас сјединити са Богом и са ближњим. Као народ Божји у светој и великој Четрдесетници требамо непрестано да потврђујемо своју веру, да живимо у тајни Цркве – у тајни Тела и Крви Христове. Ту је пуноћа нашег живота у Христу. Ту се преображавамо и тако преображена наша душа може гледати светлост Христову, сусрећемо се са Господом на најлепши и најприснији начин.

Црква нас позива на покајање. Често ћемо чути: -Нисам ја грешан, нисам грешио, шта имам да се кајем?. То је само људска себичност која мора да се превлада да би се човек могао преобразити. Христос се усељава у душу покајника. Све што у Цркви чинимо води нас ка покајању. У животу Цркве постоје различити методи који једног човека враћају на јеванђелски пут. Епитимије и забране постоје да би се човек кроз њих кајао. Црква није та која ислеђује, него нас на те начине упућује да следимо пут покајања, пут којим треба да ходимо. Прве речи новозаветног Откровења су Покајте се јер се приближи Царство Небеско. Суштина нашег живота је управо у покајничком лику, а не у живљењу у себичности, у којој једни другима не можемо погледати у лице. Сви смо једни другима браћа, потребни смо једни другима како бисмо имали заједницу у Христу. Требамо тиме да изграђујемо божанску љубав, да милујемо једни друге као што све нас Бог милује. Без обзира колико грешимо и колико је тешко бреме које носимо.

Овај прелепи храм Светог оца Николаја је заиста мученички храм, храм који заслуђује свако поштовање, који је симбол Васкрсења и симбол једног заједничког живота. Као православни требамо да сијамо том тајном Васкрсења и Вечног Живота. Овај свети храм је пример тога – страдао је, био порушен и разорен, али је Бог дао да засија у пуноћи и свој својој светлости. Стога се радујемо и надамо се. Отац Саша покренуо је акцију да се овај храм употпуни и да буде на понос нашег народа, али и целокупне заједнице у Вуковару. Нека сте благословени и нека је благословен данашњи дан од сада и кроз сву вечност. Амин.

http://www.spc.rs/sr/arhijerejska_liturgija_u_vukovarskom_sabornom_hramu